

NŐHET A VESZTESÉG – EZÉRT MUSZÁJ FEJLESZTENI ÓPUSZTASZEREN

A park legnehezebb éve

■ SZOBORI BÚCSÚ ÓPUSZTASZEREN. A PARK ÚJ VEZETÉSE RÉGI HAGYOMÁNYT ELEVENÍTETT FEL, ÉS TÖRTÉNELMI TÁRGYÚ RENDEZVÉNYEKET IS SZERVEZETT

Fotó: Schmidt Andrea

Veszteséggel zárta 2008-at, és 52 milliós tagi kölcsön felvételével kezdi a 2009-es évet az ópusztaszeri emlékpark. Az idei talán az eddigi legfontosabb esztendő lesz az országos hírű kiállítóhely életében, hiszen – hogy fönmaradjon – végre kell hajtania a tervbe vett félmilliárdos fejlesztést. Beázásbiztos körkép mellett olyan új kiállításra van szükség, amelynek révén ismét nő a látogatók száma.

MUNKATÁRSAINKTÓL

„Aki a bajban rikoltoz és lármáz, az rosszul védi magát” – mondta nem egészen két éve a megyei közgyűlés alelnöke, Zakar Péter Nagy Lászlóról. Az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark akkori igazgatója ugyanis a kiállítóhely gondjairól nyilatkozott az újságnak, egészen pontosan arról a kényszerről, hogy fejleszteni kellene, de ehhez a parknak nincs saját ereje, szükség van a megye segítségére. Ráadásul mivel közhasznú társaságként működnek, nem kapnak normatív támogatást a mindennapi élethez, így hátrányban vannak az intézményként működő múzeumokkal folytatott versenyben. Nagyot 2007 februárjában leváltották, és utódja, Horváth Gábor valóban más arculatot adott a parknak, a néprajzi mellett történelmi témájú rendezvényeket is szervezett. Am ami az alapvető gondokat illeti, hasonló következtetésekre jutott: a Feszty-körképnek helyet adó épületet a tető beázása miatt sürgősen föl kell újítani, és ehhez segítségre van szükség – de támogatás nélkül működni sem tud a kht.

Akik rossz szemmel nézték Nagy

leváltását, most azt mondják, nem kellett volna olyan, közadakozásra ösztönző tévéreklámmal közzé tenni, amelyben lefolyik a festék a Feszty-körképről, mert ez rossz üzenet a turisták felé, ezért is csökkent a látogatók száma. Ha ez a bírálat jogos, akkor az lapunkra is érvényes, hiszen többször írtunk a helyzetről abban a reményben, hogy a döntéshozók figyelmét fölhívjuk egy fontos, megoldandó közügyre. Nem lehet fölmérni, hogy ez mennyire növelte az adakozókedvet, a megyei önkormányzat azonban segített: pályázatot adott be a DAOP-hoz, és az alap nagy

gére is 60 milliós deficitet várt Horváth Gábor igazgató – akinek nemcsak a veszteség miatt lehet rossz kedve, hanem azért is, mert a december 16-i taggyűlésen a többségi tulajdonos megyei önkormányzatot képviselő Magyar Anna elnök le akarta váltani őt. Ezt megtehetette volna, ha nem sürgősséggel szerette volna napirendre vetetni a javaslatát, ezt ugyanis csak úgy lehet megtenni, ha minden tulajdonos hozzájárul. A taggyűlésre azonban nem jött el mindenki. A megyei közgyűléstől két nap múlva azt a feladatot kapta, hogy dolgozza ki az idei évre vonat-

→ Az igazgató a kölcsönről

Horváth Gábor igazgatót az idei évre vonatkozó terveiről és a személyét érintő történésekről kérdeztük. Azt írta, egyik taggyűlés „napirendjében sem szerepelt soha személyemet érintően az ügyvezető visszahívása, ilyen napirend tárgyalására soha nem került sor.” A tagi kölcsön „alkalmas a közhasznú társaság téli időszaki működésének a biztosítására. A tagi hitel nem támogatás, annak visszafizetésére a szerződésben a közhasznú társaság kötelezettséget vállalt. A tagi hitelszerződés alapján folyósítandó kölcsön nem alkalmas a közhasznú társaság valamennyi 2009. évben felmerülő ráfordításainak fedezetére, azok forrásait a közhasznú bevételekből és támogatásokból, kisebb mértékben pedig a vállalkozói tevékenység bevételeiből is finanszírozzuk.”

nehezen, több mint fél évi vacillálás után megítélte a 463 milliós támogatást. Ebből nemcsak a körképépület tetejének megjavítására jut pénz, de egy olyan modern kiállításra is, amelynek köszönhetően ismét nőhet a látogatók száma. Ezt a munkát idén el kell kezdeni, így ez az esztendő lesz a park fennállásának eddigi legfontosabb éve – és nyilván a legnehezebb is.

Már a 2007-es esztendő is 63 milliós mínusszal zárult, a 2008-as év vé-

kozó terveit. Ezen túl az önkormányzat előbb 30, majd 52 milliós tagi kölcsönt szavazott meg a kht.-nak.

Ebben a hónapban volt olyan taggyűlés, amely egy percig tartott: Szeged képviselőjétől, Solymos László alpolgármestertől tudjuk, hogy rajta kívül nem jött el más, szavazattal bíró tag, így nem tudtak dönteni. A következő alkalommal Szeged és Ópusztaszer önkormányzatának képviselője szavazta meg, hogy a park fölhasználhassa a tagi kölcsönt.

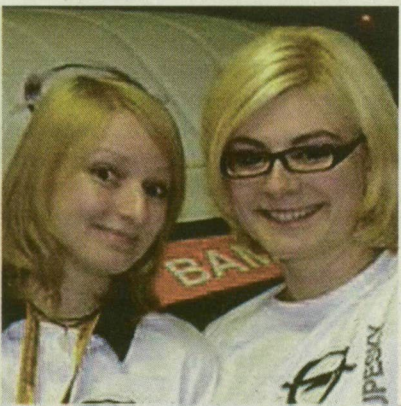
Bevették a lányok a maláriagyógyszert

Megérkezett Maurítiába a két szegedi egyetemista, Kapitány Dorottya és Pánczél Gyöngyi (képünkön). Tovább száguld a nyolcezer kilométeres Budapest–Bamako–rali mezőnye.

R. TÓTH GÁBOR

Bevette az első maláriagyógyszert Kapitány Dorottya és Pánczél Gyöngyi – a két szegedi egyetemista már Maurítiában autózik. Arra vállalkoztak, hogy egyetlen magyar női párosként teljesítik a nyolcezer kilométeres Budapest–Bamako-ralit. 11 napja vannak úton.

– Dórika, ha a helyi kaja zavart okoz a bélműködésedben, kiraklak! – utasította rendre Gyöngyi útítársát, mikor

az marokkói ingyenségekre áhítozott. Inkább az itthoniban bíznak: leggyakrabban halas szendvicset esznek, kávé, teát főznek.

Gyönyörű vörös sziklák között autóznak. Kocsijuk, a kis fehér Opel Combo csak óvatosan mászik a hegyre, de a lányok így is szeretik. – Az út szélén öszvérek, szamarak, hátukon Jedi-lovaghoz hasonló helyiek. Fénykardjuk nincs, de rendszeren szűrnak minket a színes külföldi autókkal – meséli Dóra a csapat internetes blogjában, a bamakombo.hu-n.

Mióta elhagyták Marokkót, katonák vigyáznak rájuk és a többi bamakósra. Maurítiában ugyanis sok helyütt aknaveszély van – a kijelölt vonalakon azonban nem történhet baj. Legutóbbi blogbejegyzésük szerint éppen az óceánpartra készülődtek fürdeni egyet.

→ BAKOS ANDRÁS

Üres kamra

Mifelénk szokatlan, elegáns gesztussal kezdődött az új választási kampány. Miután kiderült Becsey Zsoltról, hogy a Fidesz nem számít rá többé az Európai Parlamentben, egy sor vajdasági civilszervezet közönte meg közös nyílt levélben a fiatal politikus munkáját. Írták: szeretnék, ha „olyan képzett, e munkára alkalmas képviselők kerülnének az Európai Unió parlamentjébe, akik hozzá hasonlóan képviselnék az ország és a nemzet érdekeit”. Miután már lehetett tudni, kiket jelölt a Fidesz uniós képviselőnek, ez a levél a pártnak is szólt.

„Mindig számokkal igazolta, mit végzett, és amennyire ezt meg lehet ítélni, mindvégig nyíltan és őszintén beszélt.

Ahonnán – persze nem hivatalosan – úgy hallottuk: semmi baj Becsey Zsolttal, okos fiú, csak most van néhány olyan politikus, aki közös megegyezéssel inkább az uniós parlamentben dolgozik tovább, ezért nem jutott hely neki a listán. Becsey tényleg ritkán szólalt meg a megye közéletében, nem „színes egyéniség”, viszont mindig számokkal igazolta, mit végzett, és amennyire ezt meg lehet ítélni, mindvégig nyíltan és őszintén beszélt.

Mielőtt bárki azt gondolná, hogy csak a Fidesznek szólhat a vajdasági levele, érdemes felidézni Balázs Péter és az MSZP történetét. A korábbi uniós biztostól 2004 novemberében az angol The Times és a német Frankfurter Allgemeine Zeitung is megírta: ért a munkájához, és posztján elégedettek vele, a magyarok mégis mást jelöltek a helyére. Kovács Lászlót, aki azután lett a tisztség várományosa, hogy Magyarországon a magánéletéről kezdett írógatni a sajtó.

Lehet, két esetből még nem szabadna általánosítani, mégis úgy tűnik: az Unió parlamentjét a mi nagy politikai műhelyeink olyan munkahelynek gondolják, ahol tovább lehet dolgoztatni az „elfáradt karaktereket”. Ez pedig azért nem szúr szemet, mert valahogy a köztudatban is az alakult ki, hogy az Unió parlamentje nem fontos, arra ugyanis csak az üres kamra kulcsát bízták. Miközben többek között arról a pénzről döntenek ott, amiből itt út, fürdő, csatorna épül – és inkább mintha nálunk ürülne gyorsabban a kamra.

A pártok folyamatosan fiatalítanak, és ettől azt szokás remélni, hogy frissül a közélet, a régi beidegződések az idősebb emberekkel együtt tűnnek el. A helyzet közben az, hogy a fiatalok azt tanulják meg először, a fölkészültség, az emberi rátermettség ugyan sokat számít, de van más tényező is, aminek legalább ilyen nagy a szerepe az előrejutásban – erre a körülményre pedig nem lehet fölkészülni, se „gyúrni”. Ennek most azért van jelentősége, mert egy válságban lévő elit tagjainak kell valahogyan úrrá lenniük a gazdasági válságon, és mi nem a páholyból fogjuk nézni, hogy sikerül-e nekik.

HOLOKAUSZT-EMLÉKNAP A VÁSÁRHELYI ZSINAGÓGÁBAN

Emlékezni és emlékeztetni

■ „EMLÉKEZZ, EMLÉKEZTESS, ÉS MESÉLD EL FIADNAK!”

Fotó: Tésik Attila

Emlékezz, emlékeztess, és meséld el fiadnak! – ezt az ősi parancsot idézte Erdélyi Miklós tegnap a vásárhelyi zsinagógában tartott Holokauszt-megemlékezésen. Diákok olvasták fel a koncentrációs táborokat túlélő gyermekek visszaemlékezéseit.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Az ENSZ január 27-ét a Holokauszt emléknapjának nyilvánította, ugyanis 64 esztendővel ezelőtt ezen a napon szabadította fel az orosz hadsereg a hírhedt lengyelországi koncentrációs tábor, Auschwitz-Birkenaut. Erről emlékeztek meg tegnap késő délután a vásárhelyi zsinagógában.

– Csak a holtak bocsátanak meg egyedül, nekünk emlékeznünk kell! S azon kell munkálkodnunk, hogy soha, egyetlenegy embert se pusztítsanak el vallási hovatartozása miatt, mint ahogy tették azt a náciak a második világháborúban – mondta megnyitójában Erdélyi Miklós. A vásárhelyi zsidó hitközség ügyvezető elnöke kiemelte: a felszabadítók el sem tudtak

képzelné szörnyűbb látványt, mint ami fogadta őket a haláltáborban: emberi maradványok, élő csontvázak, pusztulás mindenütt.

A Németh László Gimnázium és Általános Iskola diákjai a légereket gyermekként túlélőktől olvastak fel idézeteket, visszaemlékezéseket. A 18 éves Hugo egykoron a következőket írta: a birkenauai tábor foci pályáján felsorakoztattak minket, gyermekeket. Megjelent dr. Mengele, s egy lécet kalapáltatott fel az egyik kapura. Aki átfért alatta, az mehetett a gázkamrába, mert túl kicsi volt. Hugo köveket és az összegyűrt sapkáját tömkötte cipőjébe, hogy magasabb legyen. Sikerült neki! Egy hét éves kislány naplójában pedig a következő állt: anynyi tetű élőszködött rajta, hogy teljesen legyöngült. Látott egy négy év körüli fiúcskát is, akit úgy mentettek meg a szelektálás elől, hogy betömtek a száját, és az egyik barakk felfeszített padlólapjai alá fektették.

A közel félórás megemlékezés után a résztvevők gyertyát gyújtottak a Holokauszt áldozatainak emlékére.